

Els presos i la Verge de Bellmunt

Núria Carrera i Molas, Beget

1. A - ra ve l'hi - vern, sem - pre en plou i ne - va, po - bres tra - gi -
txos que ma - neu, gas - ten gran fa - txen - da; por - ten da - van -
han a - ga - fat i a la pre - só els me - nen, si s'hi han es - ca -

6

1. ners, qu(e) en van de car - re - ra. 2. Ma -
tal, man - te - ta i co - ber - ta. 3. Si els
pat per u - na fi - nes - tra.

Que ningú no ho veu, si no una donzella
que en prenia el sol al fons d'una era.
N'ha fet un gran crit (e)n a l'*escarceller*:
-Els presos se'n van, ja en passen la serra,
Moreu va davant, Jordi va radera.
Moreu se girà: -Jordi, no segueixes!
-No puc caminar, ni trepitjar en terra,
i els peus m'hi fan mal de dur les cadenes,
grillons en els peus i a les mans cadenes.
Si jo hi pogués tornar i en aquelles terres,
faria una amor de una donzella
que en prenia el sol al fons(e) d'una era.
N'ha fet un gran crit (e)n a l'*escarceller*:
-Els presos se'n van, ja en passen la serra.